

99. Báyeṇ ní A n ́ se ìròyìn nínú un ohun tí ó ti rékojá fún ẹ. Àwá sì ti fún ẹ ní iránti láti ọdọ Wa.

100. Èni tí ó bá lòdì sí i, dájúdájú ẹni náà yóò ru ẹrù ẹ̀sẹ̀ tí ó tóbi ní ojọ igbènde.

101. Wọn yóò wà nibè fún gbére, yóò sì jẹ ẹrù búburú fún wọn ní ojọ igbènde.

102. Ní ojọ tí (Israafiilu) yóò fọn fèrè, A ó sì kó àwọn ọdaràn (aláigbọran) jọ ní ojọ náà, tí ojúu wọn yóò dúdú.

103. Wọn yóò máa bá araa wọn sọrọ jéjé pé: Ẹyin kò lò ju (ojọ) mewaà lọ ni ayé.

104. Àwá ní A ní ìmọ̀ jùlọ nípaa ohun tí wọn n sọ nígbà tí ẹni tí ó jẹ olótítító nínú un wọn yóò wí pé: Ẹyin kò lò ju ojọ kan lọ.

105. Wọn yóò sì bí ẹ léèrè nípaa àwọn òkè. Wí pé: Olúwaa mi yóò fọ wọn sí wéwé, yóò sì kù wọn dànù.

106. Yóò fí wọn sílẹ̀ ní peresẹ, (ilẹ̀) yóò sì tẹ́jú.

107. Ìwọ kò ní ri kòtò tàbí gegele níbẹ.

108. Ní ojọ náà wọn (àwọn ẹ̀dà) yóò tẹ̀lé Olùpèpè tí kì í se oníwọ̀kọwọ̀kọ, àwọn ohùn yóò dákẹ̀ rọ̀rọ̀ fún Olópò àánú, ìwọ kò sì níí gbọ̀ nńkan kan àyàfi girigiri ẹ̀sẹ̀.

109. Ní ojọ náà ipẹ̀ kò ní se ànfààni àyàfi ẹni tí Olópò àánú bá yònda fún tí Ó sì yónú sí ọ̀rọ̀ rẹ.

110. Ọ̀n sù mọ̀ nńkan tí ó wà ní iwájúu wọn àti nńkan tí ó wà ní ẹ̀yin-in wọn, sùgbọ́n wọn kò mọ̀ nńkan kan nípaa Rẹ.

111. Gbogbo ojú yóò sì máa wo ilẹ̀ níwájú Alààyè, Olùdádúró fúnraa Rẹ. Bẹ̀ẹ̀ ní ẹni tí ó bá ru ẹrù àbòsì ti pàdànú.

112. Èni tí ó bá sì se àwọn isẹ̀ rere tí ó sì jẹ olùgba (Allaahu) gbọ̀, kí ó má se bèrù àbòsì tàbí itùjẹ.

113. Báyeṇ ní A sọ Al-Kur'aanu kalẹ̀ ní ẹ̀dè Larubawa, A sì se àlàyé oríṣiríṣi ikilọ̀ sínú un rẹ̀ kí wọn le páyaa Allaahu tàbí kí ó jẹ iránti fún wọn.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ

ءَاتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ

فَأِنَّهُ سَحْمٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرَرًا ﴿٢﴾ خَالِدِينَ فِيهِ

وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ﴿٣﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي

الصُّورِ ﴿٤﴾ وَتُخْشَرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿٥﴾

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿٦﴾

لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿٧﴾ وَيسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ

يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿٨﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

﴿٩﴾ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠﴾ يَوْمَئِذٍ

يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ﴿١١﴾ وَخَشَعَتِ

الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٢﴾

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ

وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٣﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ﴿١٤﴾ عِلْمًا ﴿١٥﴾ وَعَنْتِ

الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ﴿١٦﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

﴿١٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ﴿١٨﴾

فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١٩﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ

قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ

يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿٢٠﴾